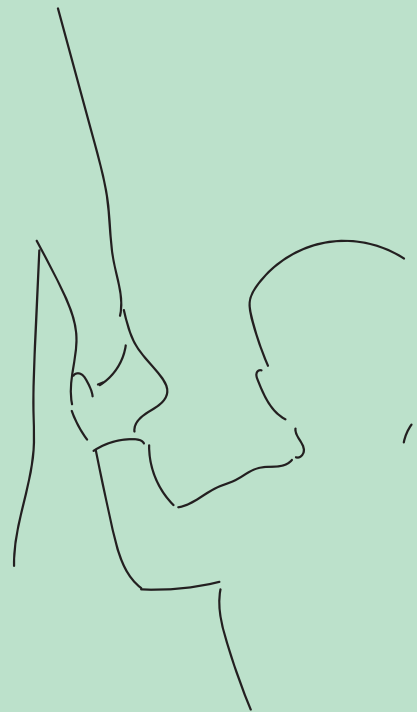

Hannah på 8 år skal på besøg hos Hejmdal

En historie om at komme på Hejmdal

Hannah er god til at danse og til at klatre i træer. Men nogle gange er det rigtig svært for Hannah at gå i skole det er nogen gange svært at gøre, som læreren siger, og det kan også være svært at lege med de andre uden at blive uvenner.

Hannah ved ikke rigtig hvorfor, og det gør hendes forældre heller ikke. Derfor skal Hannah i morgen sammen med sin mor og far til Hejmdal Privathospital.

Om aftenen da Hannah skal sove, ligger hun og tænker på i morgen. "Mor", kalder Hannah. Mor kommer ind på værelset. "Hvad er der min skat", spørger mor. "Jeg forstår ikke, hvorfor vi skal på hospitalet i morgen, jeg er jo ikke syg". Mor forklarer Hannah, at det er lidt ligesom dengang Hannah havde ondt i maven, og de ikke vidste hvorfor. "

Dengang tog vi jo til lægen", siger mor, "og lægen undersøgte dig og fandt ud af, at du ikke kan tåle mælk. Så stoppede vi med at give dig mælk og din mave blev god igen".

Mor forklarer videre "På samme måde kan de hos Hejmdal hjælpe os med at finde ud af, hvorfor du nogle gange er ked af det i skolen og bliver uvenner med de andre. De kan også hjælpe med at finde ud af, hvad vi voksne kan gøre for at det igen bliver sjovt for dig at lege med de andre, og hvordan du bedst lærer over i skolen". "Skal jeg så have taget blodprøve ligesom ved lægen?", spørger Hannah. "

Nej, i morgen skal vi snakke med en sød mand, der hedder Kristian", siger mor. "Er du sikker på, at vi bare skal snakke", spørger Hannah. "Helt sikker", siger mor "og kan du nu ligge dig til at sove".

Næste morgen tager mor, far og Hannah bilen hen til Hejmdal Privathospital. Mens far parkerer bilen, står mor og Hannah og kigger på indgangen. "Det ligner slet ikke et hospital", siger Hannah til sin mor. Da far har parkeret bilen går de alle tre ind af døren og op af trapperne.

Hannahs mor går hen til skranken og siger til en af damerne, der sidder der, at nu er Hannah kommet. Hannah står og kigger rundt.

Der sidder andre børn i venteværelset og venter med deres forældre. "Vi skal scanne dit sygesikringskort ved computeren her", siger mor til Hannah. Mor scanner Hannahs gule sygesikringskort ved computeren. "Så", siger mor, "nu ved de, at vi er kommet".

Der er ikke så mange stole tilbage i venteværelset, Hannah har ikke lyst til at sætte sig ved siden af nogen hun ikke kender.

Mor og far sætter sig ved siden af en dreng, der er lidt ældre end Hannah. "Kom og sæt dig hos mig", siger far. Hannah sætter sig på fars skød og sammen kigger de i det Disney blad, som Hannah har taget med. Mor og far har også lovet, at hvis det bliver alt for kedeligt, så må hun spille på iPad'en.

Hannah kan ikke rigtig koncentrere sig om bladet, hun kigger rundt i venteværelset og på damerne bag skranken. De sidder begge to og skriver på computer. En af dem kigger op og smiler til Hannah.

Hannah bliver flov og kigger væk. Flere af de andre familier er blevet kaldt ind. Hannah får lidt ondt i maven, når hun tænker på, at det snart er hendes tur.

Der kommer en mørkhåret mand ind i venteværelset, "Hannah!", siger han, og mor og far rejser sig og giver ham hånden.

Hannah bliver genert men giver ham også hånden. "Kom med denne vej", siger han.

De skal op af en masse trapper og ned af en gang. Mens de går der, tænker Hannah, at manden, som hedder Kristian, ligner Onkel Martin en lille smule, og Onkel Martin er sød, så det er Kristian nok også.

Inde på Kristians kontor er der ret hyggeligt, Hannah synes ikke det ligner et lægekantor. Der er en masse legesager, spil og blade. Kristian siger, at hun gerne må kigge i dem, men Hannah vil helst bare sidde lige ved siden af far.

Kristian fortæller, at i dag vil han stille dem en masse spørgsmål om, hvordan det går i skolen og med vennerne, hvad Hannah kan lide at lave, og hvad hun er god til. Kristian siger også, at han vil stille mor og far en masse spørgsmål, om dengang Hannah var lille.

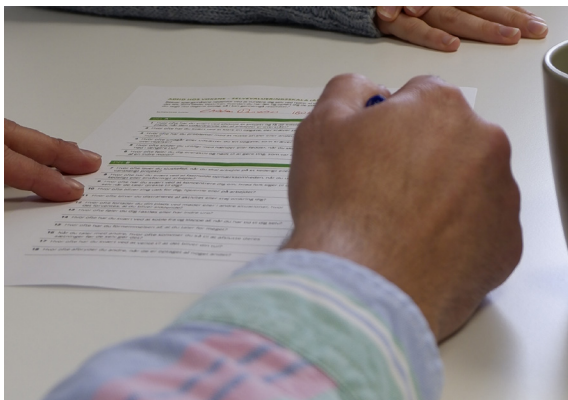
"Kan du lide at gå i skole?" spørger Kristian Hannah.

Hannah ryster på hovedet "jeg hader at gå i skole, det er kedeligt og de andre er dumme" siger Hannah.

"Okay, det lyder ikke rart" siger Kristian, "kan du fortælle, hvorfor de andre er dumme?"

Hannah synes, det er svært, men heldigvis hjælper mor og far hende.

Kristian skriver hele tiden noget ned på et papir. "Hvad er det, du skriver?", spørger Hannah. Kristian smiler til hende: "Jeg er nødt til at skrive det ned, som I fortæller", forklarer Kristian, "ellers så glemmer jeg det - jeg er nemlig ikke så god til at huske", siger han og slår på siden af hovedet med kuglepennen.

Hannah smiler for sig selv og tænker "De voksne kan åbenbart også være glem-somme".

Kristian fortsætter med at stille en masse spørgsmål. Hannah hører ikke rigtig efter længere, hun har taget sit Disney blad frem igen og sidder og kigger i det. På et tidspunkt siger Kristian, at hun gerne må gå en tur med sin mor, mens han snakker videre med hendes far.

Det vil Hannah gerne, for hun keder sig SÅ meget, og det gør helt ondt i benene at skulle sidde stille så længe. Far og Kristian taler videre, mens mor og Hannah tager jakker på.

Da de lukker døren ind til Kristians kontor, kan Hannah høre, at far fortæller om dengang, hun kom op og slås med Sofie over i skolen.

Hannah er glad for at komme udenfor. Mor og far havde fortalt hende hjemmefra, at de ville blive nødt til at fortælle om alt det dumme og svære, men Hannah er

stadig glad for, at hun ikke skal høre på det med Sofie igen.

Hannah og mor går ned til søen og kigger på svanerne. De går også en tur rundt om søen og snakker om gårsdagens danseopvisning, hvor Hannah var én af dem, der stod i forreste række.

Da de er nået rundt om søen, går de ind på Hejmdal igen. Far sidder og venter på dem i venteværelset.

Han og Kristian er færdige med at snakke. "Kan vi gå nu?", spørger Hannah. "Jep" siger far, "og jeg skulle sige fra Kristian, at du skulle huske at tage noget slik fra skålen derovre", siger far og peger på en stor skål med slik.

"Han synes, at du var så dygtig til at svare på hans spørgsmål". Hannah snupper to karameller og putter dem i lommen, hun vil spise dem på vej hjem i bilen.

Da de sidder i bilen, og Hannah gumler på sine karameller, spørger hun mor "Ved vi nu, hvorfor det er dumt at gå i skole?". Mor vender sig om og kigger på Hannah, der sidder på bagsædet.

"Desværre ikke endnu, min skat", siger hun, "på torsdag skal vi derind igen, og du skal lave nogle tests, sammen med en, der hedder Anette". "Ej, det gider jeg ikke", siger Hannah, "test det er ligesom over i skolen, øv!, og hvorfor kan det ikke være Kristian igen?"

Da det bliver torsdag har Hannah heldigvis vænnet sig til tanken om, at hun skal ind og lave test på Hejmdal.

Mor siger, at det ikke er ligesom i skolen. Da mor og Hannah kommer til venteværelset, vil Hannah gerne selv scanne sit sygesikringskort ved maskinen, det så sjovt ud, da mor gjorde det.

”Så”, siger Hannah og smiler til mor, ”nu ved de, at vi er kommet”.

Lidt efter kommer en kvinde og kalder Hannah ind. Det er hende, der hedder Anette. Hannah og mor går med hende op af den samme trappe som sidst. Anettes kontor ligger i den modsatte ende af Kristians kontor.

Anette fortæller Hannah og mor, hvad Hannah skal lave i dag.

Hannah har lidt svært ved at høre efter, hvad Anettes fortæller, for hun sidder og kigger på et stort billede på væggen med en masse farver, og hun prøver at finde ud af, hvad det forestiller.

Pludselig hører hun Anette sige ”Så sender vi mor ned i venteværelset, mens vi laver testen, ik’ Hannah?”.

Hannah vil egentlig helst, at mor bliver. Anette tilføjer ”Vi henter mor, hvis vi får brug for hende”. ”Okay”, siger Hannah, og mor går ned i venteværelset.

Anette har hørt, at Hannah er vildt god til at danse, og hun spørger hende, hvad det er for noget dans, hun går til.

Anette fortæller også, at hun også har gået til dans engang, hun har både gået til ballet og hip hop. ”

Hun er faktisk ret sej hende Anette”, tænker Hannah. Anette fortæller, at først skal Hannah lave en test på computeren, og bagefter er der nogle opgaver, som Hannah og Anette skal lave sammen.

Hannah synes, testen på computeren tager alt for lang tid. Hun spørger Anette, om den ikke snart er færdig.

Anette siger, at det er den snart, og heldigvis stopper testen, lige da Hannah ikke kan mere.

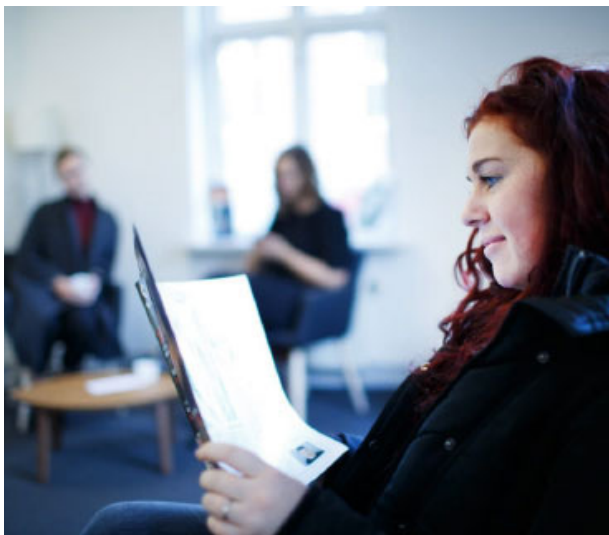
”Hvor mange fejl lavede jeg?”, spørger Hannah. ”Det ved jeg ikke endnu”, siger Anette, ”og det er faktisk også lige meget, hvor mange fejl, du lavede. Det vigtigste er, at du gjorde det så godt du kunne”.

Anette pakker computeren væk og finder en masse bøger, billeder og papirer frem i stedet.

”Nu skal vi løse nogle forskellige opgaver”, siger Anette, og Hannah synes, det ser okay sjovt ud.

Det ligner heldigvis ikke det, de laver i skolen.

Da Hannah og Anette er færdige går de ned til Hannahs mor i venteværelset. Hannah kan se, at hun sidder og læser i et blad og drikker kaffe.

Hun løber hen til hende og giver hende et kæmpe kram, så kaffen skulper over og rammer mors bukser, men mor bliver slet ikke sur.

Hun krammer bare Hannah og spørger hende, hvordan det gik. "Det gik godt", siger Hannah, "jeg lavede en del fejl, men Anette siger, at det er lige meget".

Anette er også kommet hen til Hannah og hendes mor nu. "Ja", siger hun, "Hannah var rigtig dygtig til at gøre det, hun skulle - hun klarede det rigtig flot!", siger Anette og løfter hånden til en high-five.

Hannah giver hende en ordentlig high-five, så Anette ryster hånden og siger "Hold da op, du mange kræfter unge dame". Hannah griner, og mor giver Anette hånden og siger "Tak for i dag".

På vej hjem i bilen er Hannah glad, hun gumler karameller og tænker på, hvor nervøs hun havde været, og hvor meget hun ikke ville afsted i morges. Mor og far måtte love hende en is bagefter for at få hende til at tage med.

"Husk vi skal have is mor", siger Hannah til mor. "Ja ja, jeg har ikke glemt det", svarer mor.

De parkerer bilen derhjemme og går over til ishuset. Hannah plejer at få lov at vælge to kugler.

I dag siger mor, at hun må vælge, så mange hun vil. "Så vil jeg have fire" siger Hannah.

Hun vælger fire forskellige kugler, men spiser kun lidt over to kugler, for nu har hun faktisk fået ondt i maven, så mor må spise resten.

Da det bliver mandag, siger far, at han og mor skal op og snakke med Kristian igen i eftermiddag, så det er mormor, der henter hende fra skole.

Mor og far siger, at de skal snakke en masse voksensnak, som er kedeligt for hende, og derfor skal hun ikke med i dag.

Hannah er ligeglad, hun er bare glad for, at hun ikke skal med, hun vil hellere hentes af mormor, for så ved hun, at hun må se fjernsyn, når hun kommer hjem.

Om eftermiddagen da Hannah og mormor går hjem fra SFO'en, tænker Hannah på, hvad Kristian fortæller mor og far. Hun håber, mor og far har ret, at Kristian kan hjælpe, så det bliver sjovt i skolen igen.

"Kom nu mormor", siger Hannah, "gå lidt hurtigere, vi skal hjem og fjernsyn". "Ja ja, jeg kommer nu", griner mormor, og hun og Hannah skynder sig hjem og spiser småkager og drikker saftevand og ser film lige indtil, mor og far kommer og henter hende.